

Anders Fogh Rasmussen

At træde i karakter

400 sider

Gyldendal En rigtig pageturner hvis man er interesseret i politik og ikke mindst i, hvordan man arbejder sig til tops i politik fra en fattig egn i Jylland. Hvordan man gennem erkendelse af introverthed, evne til fokusering, hårdt arbejde, gode relationer, klar tænkning udi frisind og frigørelse - herunder "de sunde dele af ungdomsoprøret" - når de mål, man har sat sig.

Vil man have et view og et tilbageblik over de senere mange årtier, en slendretur ned ad mindernes avenue, så får vi også Foghs holdninger til samlivsformer, seksualitet, månelandingerne, mordet på præsident Kennedy, og hvordan det ansporede Goghs interesse i USA, hans syn på gruppearbejde, Christiania, ejendomsret, Kaj Munk og frihedskæmperne og Grundtvig for bare at nævne nogle af nuancerne i en biografi, hvoraf den netop udkomne er første del af Foghs erindringer. Det er en god bog, og uanset hvad man mener om Fogh og hans politik, er det vigtigt at vide, hvad en tidligere statsminister og NATO-chef kommer af, hvilke evner en sådan person besidder, og vi kommer meget vidt omkring; også med en fin billedækning af eksempelvis af datterens bryllup og milepælene for hans tre børn i 1998. Humoren og satiren er også på plads, idet vi ser et foto fra 1969, hvor studenterne erklærede solidaritet med arbejderklassen.

"De varme følelser var dog næppe gengældt af de fleste arbejdere, som passede deres arbejde og betalte deres skat - blandt andet for at de studerende kunne få gratis uddannelse".

Siger Fogh i bogen.

Så skulle den vist være sat på plads.

Fogh er naturligt nok ikke bange for at sige sin mening men gør det på en elegant og afvæbnende måde, som vil kunne tilfredsstille de læsere, der ikke nødvendigvis deler han politiske standpunkter.

Ind imellem får man også en lille tåre i øjenkrogen, når man oplever, hvor stor en støtte, Fogh har haft af sin kone, der stiller op og støtter sin mand med små, skarpe og kærlige bemærkning, som f.eks. hendes helt naturlige accept af, at Fogh skulle tage til et møde i udlandet fremfor at deltage i hendes 50-års fødselsdag. Og naturligvis også over den snart berømte linje i bogen, hvor Fogh bekender, at han fortryder, da han efterlod sin døende mor for at komme til et andet møde.

Jo, en ganske fortræffelig bog med masser af holdninger, historie og meninger. Og ikke mindst et portræt af et menneske, der arbejdsomt og slidsomt - som hans forældres egenskaber - nåede de højeste poster i samfund og Europa.